

MIENIAĆ (8) *vb impf*

e jasne.

praes 2 sg mieniâsz (1). ◇ 3 sg mieniâ (1). ◇ 3 pl mieniają (1). ◇ imp 2 sg mieniâj (1). ◇ con 1 sg m bym mieniâł (1). ◇ 3 sg m by mieniâł (1). ◇ con praet 3 sg m by był mieniâł (1). ◇ part praes act mieniając (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Zamieniać, dawać, obierać jedno zamiast drugiego (8) :

mieniać co (1): Bez przyczyny/ nie mieway [lege: mieniaj] dziedziny. BierEz R4v.

mieniać na co (1): Potymby był nie mieniâł Inadz y ná Derlatkę RejFig Bb4.

mieniać czym (1): [Ezop podał Ksantowi szaflik, potem miednicę] Xánt rzekł/ álbo rozumu niemałz/ Iż táko rzeczâmi mieniâłz. BierEz C2.

Zwrot: »mieniając odmienić« (1): Nie będzie brákowâć miedzy dobrym y złym/ áni go odmieni/ á iefli mieniâjąc odmieni/ tedy y ono y odmiánâ będzie święte BudBib Lev 27/33.

a. *O handlu (czasem wymiennym) [na co z kim] (1) : Tâ m krádnâ/ tâ m zbiâiâ/ ná kráđziane konie Frymârczâ: mydlâ oczy: Ná kradziefz [= kradziane rzeczy] mieniâiâ Z gołpodarzmi KlonWor 6.*

b. *O osobowości, sytuacji życiowej [z kim] (2) : Gdyby łowikâ zopytał/ Snaćby on rad z tobâ [z pawiem] mieniâł BierEz N4v; A tak lewku namileiłfi Chocziâ iâ niepoczefłnieiłfi Alie bim łtobâ niemieniâł RejRozm 407.*

c. *O wyglądzie; tu o zmianie skóry przez węża [co na co] (1) : Czemu wâż fortunnieyłzy który z przyrodzenia/ Kađdy rok wiotche látâ ná młodâ płeć mieniâ? KochFrag 21.*

Formacje współrdzenne cf MIENIĆ.

Cf MIENIANIE, PIENIĄDZOMIENIEC